

I Alnsted finns en kulle
o på den finns en grop, som kalla-
des guldgruvan, o i den skulle det
finnas en kista med guld. Så var det
två kullar, som hade hört talas om 'et,
o började gräva för att få rätt på skatten.
De fick också fatt i den o hade den nära
oppe, men då kunde den ene inte längre
tåla utan sa: "Nu har vi oett vunnit
dej ändå." - Men då försvarar kistan äter
i djupet.

4149

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

På Johannisberg i Flisby bodde
för en fru, som var en riktig trollpucka.
Hon kunde inte ligga inne en hel natt
utan måste gå ut till en björk & dan-
sa med en viss person. Hon sägs av
en elev vid skolan, som spionerade
på henne.

Småland
Svedbo
Flisby
juni 1928

Oppläs av Erik Andersson
4149 av Ragn. Lundkvist

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

En karl som hette Klägge var
en gång ute o jaga. Oppe på ett berg
fick han se en djäder o sköt på den
tre gånger utan att få den o hörde så
en röst säga: "Så bli det där du!"

Småland
Svedbo
Flisbo
Mars 20/1928

4149

Myst. E. Andersson
Per. F. Lundqvist

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

I Markviks socken i själva
brydningen mellan slätten o skogen
ligger ett berg o där skulle det bo
troll, som ofta umgås med män-
niskorna. Så hände det ibland, att
trollgumman gick i granngårdarna
o lånade bröd.

4149

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Då jag var 10 år gammal,
skulle jag en gång släppa vall hästar-
na. Rätt som det var fick jag då
höra ett prasslande över huvudet som
av en lövbärve. Jag blev mycket
spik efteråt men min mor botade
mej på så sätt, att hon släppte en
brinnande tändsticka mellan korp-
pen o skjortan.

4149

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

En annan gång längre fram bar
jag hem en sock mjöl & hade just ut-
titt på en dikeskant & pustat. Då jag
reste mig upp, fick jag höra samma
prassel som av en lockkäve. Jag blev
skrämd och räddigt ömt, men blev bitad
på samma sätt som tidigare fönt.

4149

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

En kväll då jag var på hem-
väg o inget kade att bära, kände jag
klätt som jag gick, att något rök mej
i rocken o drog mej flera otyg tillbaka.
Jag kände mej ova för att se vad det
var. Jag kunde ingenting se men blev
på en gång häftigt sjuk! Jag betalade
mej liksom fört.

På en gård som jag arrenderade
fanns det ett rum, som var undantaget
för fyra äggen och av gården. Hon bod-
de annars hos en son. Så dog gummman
och fick en hemsk död. Hon trodde, att
det brann i benen och armarna och ville
att dom skulle hugga av dem. Ibland såg
hon också den onde själen, som kom och skul-
le ta henne. En kväll efter hon var
död, var jag ut i skogen efter ett lass ved.
Kästen som var spjigs är gammal och
oralig och ville inte stå stilla. Jag fick den
inte heller att gå ner på jorden. Då släp-
te jag den och gick hem fört. När jag så
kom hem och satt ut på sovrummet och hade
sörren öppen, såg jag nere på en äng ett

spruntimmer komma gående med en
 stav i handen. Jag tog en lykta o gick
 ner till ängen men kunde inga spår
 se till. Men på kvällen blev jag sjuk
 o gick o la mej. Påft som det var kin-
 de jag något tungt ligga på bröstet. Jag
 badade mej på samma sätt som vid
 frögående tillfällen. På natten vakna-
 de jag vid ett råsa, hur sjället häf-
 tigt släpptes ned, fastän det fönt var
 medsläppt. Men sovinnor, som också
 vaknat, såg en skogsbacke alldeles utanför
 fönstret stå likom i ljustan luga. Marroren
 därpå gick jag upp på gummans rum.
 Och jag fick då se, att två säckar havre,
 som jag ställt på gummans bänk, var ned-
 vräkta o kastade vid spisen.

4149

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Om en vill hindra att de kan
gå så att ens häst stannas, ska en
ta en pinne av flögromm o barra in i
selen eller i ryggen.

Då hästerna stannar o en ska
titta genom huvudlagret, ska en hålla
hästens huvud högre än ens eget. Andä
bättre är att sätta mössan på jisk-
skaffet o hålla den över både sitt
egit o hästens huvud. Då får mössan
slaget.

4149

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Da spädkalvar bör, är det bra
att skära huvet av den första kalven
o gräva ner den på en annans mark.
Den får en tur igen.